

Број: 01-304-19/19/P-8-262

Датум: 15.07.2021. године

На основу одредби члана 224. став 3. Закона о општем управном поступку ("Службени гласник Републике Српске", број 13/02, 87/07, 50/10 и 66/18), члана 84. став 2. тачка а) Правилника о јавним расправама и рјешавању спорова и жалби ("Службени гласник Републике Српске", број 70/10 и 7/19) и члана 33. став 1. тачка г) Пословника о раду Регулаторне комисије за енергетику Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 59/10), у поступку поводом жалбе на закључак и рјешење, привредног друштва БП „Драгстес“ д.о.о. Брчко, заступаног од стране Игора Остојића, адвоката из Бијељине, Регулаторна комисија за енергетику Републике Српске је, на 8. редовној сједници, одржаној 15.07.2021. године, у Требињу, донијела

Р Ј Е Ш Е Њ Е

1. ОДБИЈА СЕ жалба привредног друштва БП „Драгстес“ д.о.о. Брчко од 04.11.2019. године, на Закључак број 3013-Е/18-1 од 22.10.2019. године и Рјешење о електроенергетској сагласности број 3013-Е/18 од 05.04.2018. године.
2. ОДБИЈА СЕ захтјев подносиоца жалбе којим тражи накнаду трошкова поступка у износу од 375,00 КМ.

Образложење

Дана 21.09.2020. године, МХ "ЕРС" - МП а.д. Требиње - ЗЕДП "Електро-Бијељина" а.д. Бијељина (у даљем тексту: оператор дистрибутивног система), као првостепени орган, доставио је Регулаторној комисији за енергетику Републике Српске (у даљем тексту: Регулаторна комисија) жалбу привредног друштва БП „Драгстес“ д.о.о. Брчко (у даљем тексту: подносилац жалбе) на рјешење о електроенергетској сагласности број 3013-Е/18 од 05.04.2018. године и на закључак број 3013-Е/18-1 од 22.10.2019. године, којим је жалба одбачена. Оператор дистрибутивног система је доставио и изјашњење о жалби у коме је навео да је, дана 05.11.2019. године, примио жалбу подносиоца на закључак о одбацавању жалбе на рјешење о издавању електроенергетске сагласности, али иста због техничких пропуста није благовремено достављена Регулаторној комисији.

Овој жалби је претходио поднесак подносилаца жалбе Регулаторној комисији, који је достављен дана 16.08.2019. године, а који је насловио као захтјев за рјешавање спора и као жалба на рјешење дистрибутера о електроенергетској сагласности број 3013-Е/18 од 05.04.2018. године. Регулаторна комисија је од подносиоца жалбе, дана 28.08.2019. године, затражила да прецизира свој захтјев. Подносилац жалбе је, дана 16.09.2019. године, доставио допуну овог поднеска у коме је прецизирао да се овај поднесак има сматрати као жалба на Рјешење о електроенергетској сагласности за објекат крајњег купца на ниском напону број 3013-Е/18 од 05.04.2018. године. Пошто

је жалба достављена непосредно Регулаторној комисији иста је прослијеђена оператору дистрибутивног система, као првостепеном органу, на поступање у складу са одредбом члана 218. - 223. Закона о општем управном поступку. Дана 29.10.2019. године, оператор дистрибутивног система је Регулаторној комисији доставио Закључак број 3013-Е/18-1 од 22.10.2019. године, којим је одбачена жалба на наведено рјешење о издавању електроенергетске сагласности, јер је иста изјављена од неовлаштеног лица, али није обавијестио Регулаторну комисију да је на овај закључак поднесена жалба. Дана 24.07.2020. године, подносилац жалбе је доставио поднесак у којем је затражио поступање по поднесеној жалби и указао да ће у случају непоступања по жалби бити принуђен покренути управни спор због ћутања администрације. Такође, подносилац жалбе је 25.08.2020. године, путем свог пуномоћника, Регулаторној комисији доставио жалбу од 04.11.2019. године, на закључак оператора дистрибутивног система о одбацивању жалбе на рјешење о издавању електроенергетске сагласности. Пошто оператор дистрибутивног система није прослиједио раније поднесену жалбу на закључак о одбацивању жалбе Регулаторној комисији, као другостепеном органу, Регулаторна комисија је дана 28.08.2020. године од дистрибутера затражила да достави цјелокупан спис предмета и потребна изјашњења о жалби, а што је дистрибутер учинио дана 21.09.2020. године.

Рјешавајући по жалби подносиоца Регулаторна комисија је, дана 01.10.2020. године, донијела Закључак број 01-304-12/20/Р-155-253, којим је одбацила жалбу подносиоца против рјешења о електроенергетској сагласности за објекат крајњег купца на ниском напону број 3013-Е/18 од 05.04.2018. године, као неблаговремену и изјављену од стране неовлаштеног лица и одбила захтјев подносиоца жалбе на накнаду трошкова поступка у износу од 375,00 КМ. Рјешавајући по тужби подносиоца жалбе против Закључка Регулаторне комисије број 01-304-12/20/Р-155-253 од 01.10.2020. године, Окружни суд у Требињу је донио Пресуду број 15 0 У 004786 20 у од 31.05.2021. године, којом је уважена тужба, а оспорени акт је поништен. Такође Регулаторне комисија је обавезана да тужиоцу надокнади трошкове управног спора у износу од 977,50 КМ. Суд у пресуди закључује да је Регулаторна комисија требала да узме предмет у рјешавање, односно да је, на основу одредбе члана 224. став 3. Закона о општем управном поступку, била дужна да донесе рјешење у коме би одлучила и о жалби на закључак дистрибутера.

Након разматрања цјелокупне документације у овом поступку и сагледавањем ове управне ствари у цјелини, те узимајући у обзир и правна схватања суда у погледу примјене правила поступка, изнесених у пресуди Пресуди број 15 0 У 004786 20 у од 31.05.2021. године, одлучено је као у диспозитиву овог рјешења.

Увидом у цјелокупан спис у овој управној ствари утврђено је да је поднесена жалба и на Рјешење о електроенергетској сагласности број 3013-Е/18 од 05.04.2018. године и на закључак број 3013-Е/18-1 од 22.10.2019. године, оператора дистрибутивног система, као првостепеног органа.

На основу увида у спис утврђено је да је побијано рјешење донесено 05.04.2018. године. На основу увида у извод из протокола електроенергетских сагласности, утврђено је да је побијано рјешење евидентирано под бројем 158, те да је достављено странци, дана 11.04.2018. године, од када је произвело правно дејство, односно почео тећи рок за жалбу. На основу одредбе члана 93. став 1. Закона о електричној енергији ("Службени гласник Републике Српске", број 68/20), односно члана 72. став 6. Закона о електричној енергији ("Службени гласник Републике Српске", број 8/08, 34/09, 92/09 и 1/11), који је важио у вријеме доношења побијаног рјешења и закључка у овој правној ствари, те члана 215. Закона о општем управном поступку, рок за жалбу на рјешење у овој правној ствари је 15 дана. Имајући у виду чињеницу да је рок за жалбу почео тећи од 11.04.2018. године, то значи да је на

основу наведених одредби закона, рок за жалбу од 15 дана, истекао дана 26.04.2018. године, од када је побијано рјешење постало правоснажно. С обзиром да је жалба на рјешење број 3013-Е/18 од 05.04.2018. године поднесена оператору дистрибутивног система дана 25.07.2019. године, а да је рок за жалбу истекао дана 26.04.2018. године, утврђено је да је ова жалба неблаговремена. То значи да се у смислу одредбе члана 13. Закона о општем управном поступку, правоснажно рјешење може поништавати, укидати и мијењати само у случајевима који су законом прописани, а никако у поступку по жалби, као редовном правном средству. Према томе, жалба на правоснажно рјешење је и недопуштена. Утврђена неблаговременост и недопуштеност жалбе у овој правној ствари је додатни разлог за одбацивање жалбе. Међутим, иако ови разлози за одбацивање жалбе нису констатовани у закључку оператора дистрибутивног система, то није од значаја за одлучивање у овој правној ствари, будући да је оператор дистрибутивног система правилно утврдио други разлог за одбацивање жалбе, а то је да је жалба поднесена од стране неовлашћеног лица.

На основу одредбе члана 72. став 1. и 2. Закона о електричној енергији, који је важио у вријеме доношења побијаног рјешења и побијаног закључка, прописана је обавеза прибављања електроенергетске сагласности кориснику мреже прије одобрења за грађење, којом се утврђују електроенергетски и технички услови за прикључење објекта на мрежу. Због важности утврђивања електроенергетских и техничких услова за прикључење објекта на мрежу и обезбјеђења извјесности у том погледу, одредбом члана 90. став 5. Закона о електричној енергији, односно члана 72. став 4. „старог“ закона, оператору дистрибутивног система су дата јавна овлашћења да по правилима управног поступка доноси рјешење о захтјевима за издавање електроенергетске сагласности. Ове законске одредбе су додатно разрађене одредбом члана 15. став 1. Општих услова за испоруку и снабдијевање електричном енергијом - у даљем тексту: Општи услови ("Службени гласник Републике Српске", број 90/12 и 81/19), којом је прописано да се електроенергетска сагласност издаје на захтјев власника објекта или инвеститора. Рјешење број 3013-Е/18 од 05.04.2018. године је издато на захтјев власника и инвеститора објекта привредног друштва „Нешковић“ д.о.о. Бијељина, у ком поступку подносилац жалбе није ни учествовао као странка, а у којем су утврђивани електроенергетски и технички услови за прикључење на мрежу објекта привредног друштва „Нешковић“ д.о.о. Бијељина, на основу наведених одредби Закона о електричној енергији и члана 13. и 14. став 1. Општих услова. Одредбом члана 211. став 1. Закона о општем управном поступку прописано је да странка има право поднијети жалбу на првостепено рјешење. Имајући у виду чињеницу да подносилац жалбе није био странка у поступку, који је покренут захтјевом другог субјекта о којем захтјеву је правоснажно рјешено, без икакве сумње је утврђено да је жалба поднесена од неовлашћеног лица.

У жалби се наводи да је подносилац жалбе имао право да учествује као странка у поступку доношења побијаног рјешења о издавању електроенергетске сагласности, позивајући са на одредбе члана 6, 9, 38. и 211. Закона о општем управном поступку. Није спорно да било које лице има право да учествује у поступку, ради заштите својих права и правних интереса. Међутим, могућност да лице које не учествује у поступку, постане странка у поступку који је у току, прописана је одредбом члана 127. Закона о општем управном поступку. Ова одредба предвиђа могућност учешћа у поступку који је у току, на начин да заинтересовано лице поднесе захтјев органу да учествује у поступку као странка, а не могућност учешћа у поступку који је правоснажно окончан. У том случају се испитује оправданост таквог захтјева и доноси се посебан закључак. Дакле, орган нема обавезу да лице које не учествује у поступку као странка, укључује у поступак, без посебног захтјева, о којем се посебно одлучује. На основу приложених доказа, утврђено је да није поднесен захтјев у току поступка издавања електроенергетске сагласности, којим је подносилац жалбе

тражио да учествује као странка у том поступку. Због тога, подносилац жалбе није ни стекао својство странке на основу одредбе члана 127. Закона о општем управном поступку, па према томе није могао ни бити странка у смислу одредбе члана 38. овога закона. Дакле, оператор дистрибутивног система је правилно утврдио да је жалбу на рјешење требало одбацити, будући да је поднесена од неовлашћеног лица, о чему је донио закључак на основу одредбе члана 219. став 2. Закона о општем управном поступку. Имајући ово у виду неоснована је и жалба на побијани закључак, као и на побијано рјешење, будући да је изјављена такође од неовлашћеног лица.

Имајући у виду и остале наводе и приговоре у жалби на рјешење, потребно је разложно констатовати да услове за прикључење на основу закона утврђује искључиво оператор дистрибутивног система и да је он, на основу одредбе члана 49. став. 1 (члан 39. став 1. „старог“ закона) Закона о електричној енергији искључиво одговоран за управљање, одржавање о развој дистрибутивног система. Дистрибуција електричне енергије је дјелатност од општег интереса у смислу одредбе члана 11. Закона о енергетици ("Службени гласник Републике Српске", број 49/09) и оператор дистрибутивног система мора омогућити приступ мрежи свим корисницима у складу са прописима, на основу одредбе члана 47. (члана 38. „старог“ закона) Закона о електричној енергији. Према томе, оператор дистрибутивног система, приликом прикључења на мрежу објеката нових корисника мреже, може мијењати начин прикључења постојећих корисника мреже и о томе издати одговарајући декларацију о прикључку, са подацима о изведеном стању, на основу одредбе члана 14. став 5. Општих услова, као и на основу одредбе члана 94. став 4. Закона о електричној енергији, према којој је прикључак основно средство оператора дистрибутивног система и дио дистрибутивног система, односно електродистрибутивне мреже. Због тога су неосновани сви приговори који се односе на побијано рјешење у смислу утврђивања услова за прикључење на мрежу нових корисника мреже.

Имајући у виду наведени чињенични и правни основ, а при том поштујући правна схватања суда у погледу примјене правила поступка, жалбе и на побијано рјешење и побијани закључак су у цјелости неосноване, те је одлучено као у тачки 1. диспозитива овог рјешења.

На основу одредбу члана 103. став 1. Закона о општем управном поступку, захтјев за накнаду трошкова подносиоцу жалбе у износу од 375,00 КМ је одбијен као неоснован, како је одлучено тачком 2. диспозитива овог рјешења.

Поука о правном лијеку заснива се на одредби члана 25. Закона о енергетици (Службени гласник Републике Српске, број 49/09), те члану 5. и 15. Закона о управним споровима (Службени гласник Републике Српске, број 109/05 и 63/11).

Правна поука: Ово рјешење је коначно. Против овог рјешења може се покренути управни спор подношењем тужбе Окружном суду у Требињу у року од 30 дана од дана пријема рјешења.

Предсједник

Владислав Владичић